
OPROROKOWAĆ (1) *vb pf*

3 sg m plusq był oprorokował.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przepowiedzieć [komu co]: iż sceptrum ich [Żydów] krolewskie z narodu ich miało vpásć/ thák iáko był Iákub Iudowi synowi swemu to z dawná oprorokował/ gdy fie miał zyáwić ten ktory miał poślan być z obietnic Páńskich *RejPos* 251v.*

Synonim: przepowiedzieć.

Formacje współrdzenne cf PROROKOWAĆ.

MF